

شرق روزنامه

نگاه

چطور برگزیت، دموکراسی بریتانیایی را ویران کرد

تر جمه: نسیم بنایی

اینکه کسی بخواد رفراندوم بریتانیا برای برگزیت (خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا) را یک اقدام دموکراتیک بداند مستلزم این است که هم آن را توضیح بدهد و هم واژه «دموکراسی» را از سکه بیندازد. کسانی که کمپین تشکیل دادند نه‌تنها باختند، بلکه باعث توهین به هوش رای‌دهندگان نیز شدند. کسانی که به دنبال ماندن در اتحادیه اروپا بودند پیش‌بینی می‌کردند نوعی آرماگدون اقتصادی بیرون از اتحادیه اروپا شکل بگیرد؛ درمقابل کسانی که طرفدار خروج بریتانیا از اتحادیه بودند ادعا می‌کردند این خروج مانع ورود میلیون‌ها مهاجر ترسناک به خاک بریتانیا خواهد شد. توهین و افترا از طرفی نثار کاراکتر و انگیزه‌های طرف مقابل می‌شد، آمار عجیب‌وغریب یا به صندوق‌های پستی فرستاده می‌شد یا روی اتوبوس‌ها به چشم می‌خورد، اما در روز بزرگ، نتیجه‌ای که حاصل شد برای چنین تصمیم مهمی، متوسط بود: ۵۲ درصد از برگزیت دفاع کردندد که از دل ۳۷درصد رای‌دهنده واجد شرایط بیرون می‌آمد.

چنین رفراندوم حقارت‌آمیزی حاصل سیاست‌های حقارت‌آمیز بود. این اقدام باعث تضعیف مجلس عوام انگلیس شد؛ مجلسی که به گفته والتر بیگات، مشروطه‌خواه و سردبیر سابق اکونومیست، اقتدار «مستبدانه و نهایی» در نظام بریتانیا به‌شمار می‌آید. کسانی که عضو پارلمان هستند قرار است نماینده مردم باشند، نه وکیل آنها و به‌همین‌خاطر برای دنبال‌کردن عقاید مشروطه‌خواهان مطابق با رای و نظر خودشان عمل می‌کنند، اما فشاری که رفراندوم ایجاد کرد در کنار روحیه مکت‌کاریتی در مطبوعات موافق برگزیت و همچنین نخست‌وزیری که موافق ماندن در اتحادیه است، اما در پایان به نظر پریشان می‌آید، دست به دست هم داده و قوه مقننه را بی‌تأثیر کرد. صدها نفر از اعضای پارلمان وقتی با لابی‌های مختلف، قدرت نامحدود به تزا می اعطا می‌شد تا مذاکرات برای خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا را رهبری کند، گویی چشمانشان را بسته بودند. آنها می‌دانستند که این تصمیم به بریتانیا آسیب می‌رساند. این رفراندوم در حقیقت نهادی را شکل داد که اساسا شناخته می‌شود و اکنون دارای ثروتمندترین کابینه تاریخ کشورش است. در این‌صاحبه ترامپ بارها به قانون‌های میلیونی خود در فیس‌بوک، توییتر یا اینستاگرام اشاره می‌کند و مشخص است که این دنبال‌کننده‌ها اعتمادبه‌نفس زیادی به او داده و آمانی برایش ایجاد کرده‌اند. اکنون با گذشت این صد روز به نظر می‌رسد پشت شور و سرعت اقدامات روزهای ابتدایی فعالیتش در کاخ سفید ترامپ در روش و متدهایی ابتدایی را در ذهن دارد. به گفته خود، او در تلاش است تا سال جاری میلادی را به سال اقتصاد ملی‌گرایانه تبدیل کند. دراین‌میان از لایه‌لای رفتارها و سخنان ترامپ می‌توان فهمید روسیه پوتین تا هند مودی و چین شی جین‌پینگ همگی برای او محلی برای تأمین منافع آمریکا هستند. مسئله‌ای بسیار روشن برای ترامپ، میل او به ایفای نقش در عرصه بین‌المللی است. او معتقد است نقش آمریکا در فعالیت به‌نفع متحدانش و استفاده آنها از چتر نظامی آمریکا یا فعالیت‌های اقتصادی بسیار بیش از اندازه بوده است. به‌ویژه چین که به ادعای او تمامی قوانین مبادلات جهان را برهم ریخته است. باین‌حال ترامپ میلیاردر اگر در سیاست خارج خود چندان انقلابی عمل نکرده، هنوز در چارچوب داخلی مناقشه‌آمیز رفتار می‌کند. اکثر اقدامات داخلی او؛ از فرمان اجرایی‌اش درباره مهاجران تا جایگزینی طرح بهداشتی اوباما با وجود موافقت اکثریت جمهوری‌خواهان در کنگره ساز هم بی‌حاشیه و البته نتیجه‌بخش نبوده‌اند. ترامپ در واکنش به عقب‌نشینی‌ها درباره جایگزینی طرح بهداشتی اوباما همچنان داغ دلش می‌کند ترتیب داده بود و او گفت خداوند او (یعنی ترامپ) را فرستادت تا تمدن بشری را از شر خلافت اسلامی!! نجات دهد. به عبارتی دیگر، درحالی‌که بسیاری از نخبگان غربی این مرد را مصیتی برای ارزش‌ها و سیاست آمریکا می‌دانند، برخی در کشورهای عربی- و همچنین اسرائیل- او را هدیه‌ای آسمانی و یک نعمت تلقی می‌کنند. بگذریم که نقدی را که من در روزنامه‌های اسرائیلی خواندم هرگز نظیرش در جهان عرب پیدا نمی‌شود. یکی از نکات ظریف درباره به‌قدرت‌رسیدن ترامپ کاری بود که جادوگران ایالات متحده برای اخراج ترامپ از کاخ سفید کردند و شعارشان هم این بود که «مقاومت با جادو». آنها یک شب را به این کار اختصاص داده و شروع به دعا و برگزاری این‌های نیایشی کردند؛ مسئله‌ای که خشم اصحاب کلیسا را به دنبال داشت و جادوگران را متهم به آن کردند که یک «جنگ معنوی» علیه ترامپ به راه انداخته‌اند. فقط اینکه آنها یک شب را به این کار اختصاص دادند تا چنین سحری را باطل کنند! منبع: **الشرق**

یادداشت

ترامپ، رئیس جمهوری غیرقابل پیش‌بینی

درحالی‌که حدود صد روز از روی‌کارآمدن شومن آمریکایی به‌عنوان مرد اول کاخ سفید می‌گذرد، می‌گویند از هیچ‌کدام از اقداماتش پشیمان نیست، چراکه اکنون درباره آنها نمی‌تواند کاری کند. به گزارش ایسنا، حکومت‌رانی به‌طورقطع از آنچه دونالد ترامپ گمان می‌کرد سخت‌تر است، اما رئیس‌جمهور آمریکا در مصاحبه‌اش با فایننش‌تایمز تأکید کرده است که از دستورالعمل‌ها و نحوه رفتارش به‌هیچ‌وجه پشیمان نیست. او در پاسخ به اینکه آیا اقدامات توییتری و اظهارنظرات اینترنتی‌اش درباره مسائل سیاسی، دولتی و حتی جهانی اکنون وی را شرمند می‌کند یا نه، با مکتب کوتاهی توضیح می‌دهد: من از هیچ چیز پشیمان نمی‌دهم؛ چراکه درباره اتفاقات افتاده چیزی را نمی‌توانم تغییر دهم. ریاست‌جمهوری ترامپ در تاریخ ۲۳۰ ساله آمریکا کاملاً بی‌سابقه است. او هرگز سمتی سیاسی نداشته و تا همین اواخر به‌عنوان غول میلیاردر املاک شناخته می‌شد. او که پنج‌بار اتحاد خود با احزاب مختلف را تغییر داده،به‌عنوان یک پوپولیست شناخته می‌شود و اکنون دارای ثروتمندترین کابینه تاریخ کشورش است. در این‌صاحبه ترامپ بارها به قانون‌های میلیونی خود در فیس‌بوک، توییتر یا اینستاگرام اشاره می‌کند و مشخص است که این دنبال‌کننده‌ها اعتمادبه‌نفس زیادی به او داده و آمانی برایش ایجاد کرده‌اند. اکنون با گذشت این صد روز به نظر می‌رسد پشت شور و سرعت اقدامات روزهای ابتدایی فعالیتش در کاخ سفید ترامپ در روش و متدهایی ابتدایی را در ذهن دارد. به گفته خود، او در تلاش است تا سال جاری میلادی را به سال اقتصاد ملی‌گرایانه تبدیل کند. دراین‌میان از لایه‌لای رفتارها و سخنان ترامپ می‌توان فهمید روسیه پوتین تا هند مودی و چین شی جین‌پینگ همگی برای او محلی برای تأمین منافع آمریکا هستند. مسئله‌ای بسیار روشن برای ترامپ، میل او به ایفای نقش در عرصه بین‌المللی است. او معتقد است نقش آمریکا در فعالیت به‌نفع متحدانش و استفاده آنها از چتر نظامی آمریکا یا فعالیت‌های اقتصادی بسیار بیش از اندازه بوده است. به‌ویژه چین که به ادعای او تمامی قوانین مبادلات جهان را برهم ریخته است. باین‌حال ترامپ میلیاردر اگر در سیاست خارج خود چندان انقلابی عمل نکرده، هنوز در چارچوب داخلی مناقشه‌آمیز رفتار می‌کند. اکثر اقدامات داخلی او؛ از فرمان اجرایی‌اش درباره مهاجران تا جایگزینی طرح بهداشتی اوباما با وجود موافقت اکثریت جمهوری‌خواهان در کنگره ساز هم بی‌حاشیه و البته نتیجه‌بخش نبوده‌اند. ترامپ در واکنش به عقب‌نشینی‌ها درباره جایگزینی طرح بهداشتی اوباما همچنان داغ دلش می‌کند ترتیب داده بود و او گفت خداوند او (یعنی ترامپ) را فرستادت تا تمدن بشری را از شر خلافت اسلامی!! نجات دهد. به عبارتی دیگر، درحالی‌که بسیاری از نخبگان غربی این مرد را مصیتی برای ارزش‌ها و سیاست آمریکا می‌دانند، برخی در کشورهای عربی- و همچنین اسرائیل- او را هدیه‌ای آسمانی و یک نعمت تلقی می‌کنند. بگذریم که نقدی را که من در روزنامه‌های اسرائیلی خواندم هرگز نظیرش در جهان عرب پیدا نمی‌شود. یکی از نکات ظریف درباره به‌قدرت‌رسیدن ترامپ کاری بود که جادوگران ایالات متحده برای اخراج ترامپ از کاخ سفید کردند و شعارشان هم این بود که «مقاومت با جادو». آنها یک شب را به این کار اختصاص داده و شروع به دعا و برگزاری این‌های نیایشی کردند؛ مسئله‌ای که خشم اصحاب کلیسا را به دنبال داشت و جادوگران را متهم به آن کردند که یک «جنگ معنوی» علیه ترامپ به راه انداخته‌اند. فقط اینکه آنها یک شب را به این کار اختصاص دادند تا چنین سحری را باطل کنند! منبع: **الشرق**

عکس: A.P.

«امیرعلی ابوالفتح»، کارشناس مسائل آمریکا، در گفت‌وگو با «شرق»:

ترامپ رئیس‌جمهور، ترامپ زمان انتخابات نیست

ذکر است که چیدمان کابینه و چهره‌هایی که ترامپ آنها را روی کار گذاشته، مزید بر علت است تا نگرانی‌ها تشدید شود.

کا البته پس از روزهای اول، ترامپ لاقول در بحث دیپلماسی رویکردی منطقی تر داشت.

همان‌طور که شما به درستی اشاره کردید، خلاف نگاه افراطی روزهای آغازین دولت ترامپ، او به‌تدریج بنا را بر تعامل در سیاست خارجی گذاشت و اظهارنظرهای تند علیه متحدان آمریکا را قطع کرد و شاهد این بودیم که ترجیحشان سیر در مسیری بود که دولت‌های پیشین ایالات متحده طی کرده بودند تا از این طریق منافع و امنیت به خطر نیفتد. با این حال در عرصه تجارت خارجی، ترامپ نامه‌هایی را امضا کرد که سیاست‌های حمایتی را پیگیری می‌کند که این نشان می‌دهد آمریکا قصد ندارد در آینده به چارچوب‌های تجارت آزاد که ۷۰ سال از سوی دولت‌های قبلی به آنها توجه می‌شد، پایبند باشد.

کا می‌توان این‌طور گفت ترامپ رئیس‌جمهور با ترامپ کاندیدا تفاوت زیادی کرده است؟

این تغییر در روزهای پریه‌ا‌ه‌وی انتخاباتی هم پیش‌بینی می‌شد و همه می‌دانستند رفتارهای رادیکال ترامپ مانند تمامی کاندیداهای قبلی، بیشترشان مصرف انتخاباتی دارد و به همین دلیل از تغییر در رفتار ترامپ نباید تعجب کرد. البته تعدیل نظر،ها فقط در بخشی از موارد مانند نوع مواجهه با ناتو مشاهده شد و به عنوان مثال او همچنان به ممنوعیت ورود مسلمانان و همچنین تغییر در نظام بیمه سلامت اصرار دارد و به مخالفت‌ها بی‌اعتنایی می‌کند و با وجود مخالفت‌های رسمی و غیررسمی همچنان این دو مورد را که اتفاقاً مهم هم هستند، پیگیری می‌کند.

کا سؤال این است که تقابل کاخ سفید و نظام سیاسی آمریکا که با توجه به فضای موجود همچنان تداوم خواهد داشت، چه تبعاتی می‌تواند برای این کشور مهم داشته باشد؟

درحال‌حاضر سه مهره تشکیل‌دهنده نظام سیاسی ایالات متحده آمریکا در برخی از موضوع‌ها با همدیگر اختلاف‌نظرهایی بعضاً بسیار جدی دارند که البته فقط به دولت ترامپ ربط پیدا نمی‌کند و پیش از این هم نظام آمریکا اصطکاک

«دونالد ترامپ» و البته کاخ‌سفیدنشینی دونالد ترامپ را حتی می‌توان یکی از پدیده‌های هزاره سوم نظام بین‌الملل شناخت. دقیقاً به همین دلیل است که هم در نظام سیاسی آمریکا و هم مخالفان این کشور و حتی متحدان آمریکا با وجود گذشت نزدیک به سه ماه از شروع به کار دولت جدید، همچنان نگاهی مضطرب و توأم با ابهام به ایالات متحده دارند و همه در انتظارند تا سرنوشتشان را با آمریکایِ ترامپ به تماشا بنشینند.

«ترامپی که تصمیم‌گیری را تجربه می‌کند، چه فرق‌هایی با ترامپ کاندیدا دارد»، «چشم‌انداز آمریکای ترامپ را چطور می‌توان ترسیم کرد»، «اختلافات فعلی کاخ سفید با نهادهای دیگر با چه راه‌هایی به پایان می‌رسد» و بالاخره اینکه «ریاست‌جمهوری ترامپ تا ۲۰۲۰ ماندگار است» پرسش‌هایی هستند که به طور جدی ذهن آمریکایی‌ها و البته مردم همه دنیا را مشغول کرده است. «خلاف نگاه افراطی روزهای آغازین دولت ترامپ، او به‌تدریج بنا را بر تعامل در سیاست خارجی گذاشت و اظهارنظرهای تند علیه متحدان آمریکا را قطع کرد و شاهد این بودیم که ترجیحشان سیر در مسیری بود که دولت‌های پیشین ایالات متحده طی کرده‌بودند تا از این طریق منافع و امنیت به خطر نیفتد. با این حال در عرصه تجارت خارجی، ترامپ نامه‌هایی را امضا کرد که سیاست‌های حمایتی را پیگیری می‌کند که این نشان می‌دهد آمریکا قصد ندارد در آینده به چارچوب‌های تجارت آزاد که ۷۰ سال از سوی دولت‌های قبلی به آنها توجه می‌شد، پایبند باشد»، «امیرعلی ابوالفتح» کارشناس مسائل آمریکا در گفت‌وگویی با «شرق» درباره کارنامه چندهفته‌ای رئیس‌جمهور رادیکال آمریکا که پرسش‌های طرح‌شده پاسخ می‌گوید:

کا ترامپ در فضایی جنجالی کاخ‌سفیدنشینی را شروع کرد. تحلیل شما از آمریکای ترامپ در این چند وقت‌طور است؟

تصور عموم به این نتیجه رسیده بود که دوران قدرت‌داری ترامپ، مملو از جاروجنجال‌هایی همیشگی خواهد بود؛ به هر حال دونالد ترامپ با رویکردی تهاجمی وارد میدان شد و همان‌طور که در فضای انتخاباتی وعده داده بود، تصمیم‌های جنجالی را در نقش رئیس‌جمهوری در دستور کار خود قرار داد که می‌توان به قانون فوق جنجالی ممنوعیت ورود اتباع هفت کشور مسلمان به خاک آمریکا و همچنین تلاش برای لغو قانون اوباماگر و البته تدارک برای طرح دیوارکشی اشاره کرد که شب؛ هر کدام از اینها حرف و حدیث‌های پررنگی را موجب شد تا جامعه جهانی به این نتیجه برسد که ایالات متحده چهار سال توأم با جالش و حتی بحران را پیش‌روی خود خواهد دید. چراکه ساختار سیاسی این کشور با علم بر بحران‌آزودن آنچه در ذهن ترامپ می‌گذرد، به این تصمیم رسید تا حتی المقدور تحركات کاخ سفید را خنثی کند که در همین راستا قوه قضائیه ایالات متحده آمریکا رای به لغو ورود مسلمانان داد.

همچنین این توضیح لازم است که نه‌تنها دموکرات‌ها، بلکه جمهوری‌خواهان هم رئیس‌جمهوری هم‌حزبی خود را با نقدهایی بسیار جدی مورد خطاب قرار دادند تا معلوم شود آمریکا به معنای واقعی کلمه تهدیدهای جدی را در دوران دولت‌داری ترامپ متحمل شده و از این پس هم خواهد شد. همچنین لازم به

۲ پیشگویی درباره ترامپ

فهمی هویدی

طبق اصلاحات جدید، معاون رئیس‌جمهور و اکثریت وزرای دولتش می‌توانند نامه‌ای را به ریاست دو مجلس سنا و نمایندگان بفراستند و به آنها ابلاغ کنند که به قدرت ریاست‌جمهوری برای انجام وظایفش به صورت کامل اطمینان ندارند. در این حالت معاون رئیس‌جمهور به‌جای او مسئولیت‌ها را برعهده خواهد گرفت. برای من موضوع وقتی جالب‌تر شد که دیدم در پایگاه اینترنتی روزنامه اسرائیلی «معاریو» نیز تحلیلی درباره رئیس‌جمهور آمریکا ارائه شده و این احتمال را مطرح می‌کند ترامپ به دلیل جراتمی که مرتکب شده، به‌خصوص ارتباطش با روسیه سرانجام به زندان خواهد افتاد. در این تحلیل آمده بود که دستگاه‌های اطلاعاتی آمریکا علیه او اعلام جنگ کرده‌اند و به طوری تلویحی گفته بود این دستگاه‌ها اطلاعات زیاد و در‌دسرسازی را از ترامپ دارند. مشکلات دولت ترامپ به نوشته این روزنامه صرفاً به «مایکل فلین»، مشاور امنیت ملی، محدود نمی‌شود که به دلیل داشتن ارتباط با روسیه از کار برکنار شد. این روزنامه حتی احتمال آن را مطرح می‌کند که مقابله بین ترامپ و مجموع نهادهای اطلاعاتی آمریکا به جایی رسیده که آنها مشغول تهیه دلایل و مدارکی هستند تا او را به جرم خیانت محکوم کنند. این مقاله در پایان نتیجه گرفته بود که «اگر او نتواند راهی برای تهاجم با دستگاه‌های اطلاعاتی آمریکا پیدا کند سرانجامش زندان خواهد بود». اما آن چیزی که بیشتر حیرت مرا برانگیخت این بود که برخلاف کشورهای غربی و اروپایی که به‌خصوص

روزنامه انگلیسی «ایندپندنت»، گفت‌وگویی جنجالی را با «رونالد وینمان»، تاریخ‌نگار برجسته آمریکایی، ترتیب داد که در آن او گفت «دونالد ترامپ» در چند هفته آینده مجبور به استعفا خواهد شد. به گفته او، در بهترین حالت عمر ریاست‌جمهوری او فراتر از شش ماه نخواهد رفت. وینمان که در دانشگاه فلوریدا تدریس می‌کند، می‌گوید: «اگر ترامپ در چند هفته استعفا ندهد به احتمال زیاد کنگره او را مجبور به کناره‌گیری خواهد کرد». او در سخنانش به‌صراحت گفت: «دوران ترامپ از همان ۱۹۹ روز دوران «جیمز کارفیلد»، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا، فراتر نخواهد رفت که در سال ۱۸۸۱ ترور شد. به اعتقاد او، دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان به طور یکسان از رفتار ترامپ ناراضی و سرخورده شده‌اند. زبان نامناسب او به‌خصوص وقتی در اماکن عمومی صحبت می‌کند یا اظهاراتش وقتی در توییتر پیام می‌گذارد و نیز بی‌ثباتی ذاتی و درونی شخصیت او همه را کلافه کرده است.

این روزنامه در گزارش دیگری که پایگاه اینترنتی «عربی ۲۱» هم آن را بازنشر داد، نوشت: باوجود اینکه برخی تصور می‌کنند استعفا تنها راه برای پایان دادن به دوره ترامپ است، اما بند چهارم اصلاح قانون اساسی آمریکا ماده ۲۵ که در سال ۱۹۶۷ به تصویب رسید، راه‌حل دیگری را برای برکناری او دراختیار می‌گذارد. به نوشته این روزنامه، خلاف متن پیشین قانون اساسی که باید خیانت یک رئیس‌جمهور به آمریکا یا دریافت رشوه از سوی او به اثبات رسیده باشد،